

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

Prabhaatee, Fifth Mehl:

ਮਨ ਮਹਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥

Within the mind dwell anger and massive ego.

ਪੂਜਾ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥

Worship services are performed with great pomp and ceremony.

ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਤਨਿ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਏ ॥

Ritual cleansing baths are taken, and sacred marks are applied to the body.

ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਕਬ ਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥੧॥

But still, the filth and pollution within never depart. ||1||

ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਨ ਹੀ ਨ ਪਾਇਆ ॥

No one has ever found God in this way.

ਭਗਉਤੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

The sacred mudras - ritualistic hand gestures - are made, but the mind remains enticed by Maya. ||1||Pause||

ਪਾਪ ਕਰਹਿ ਪੰਚਾਂ ਕੇ ਬਸਿ ਰੇ ॥

They commit sins, under the influence of the five thieves.

ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ਕਹਹਿ ਸਭਿ ਉਤਰੇ ॥

They bathe at sacred shrines, and claim that everything has been washed off.

ਬਹੁਰਿ ਕਮਾਵਹਿ ਹੋਇ ਨਿਸੰਕ ॥

Then they commit them again, without fear of the consequences.

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਂਧਿ ਖਰੇ ਕਾਲੰਕ ॥੨॥

The sinners are bound and gagged, and taken to the City of Death. ||2||

ਘੁੰਘਰ ਬਾਧਿ ਬਜਾਵਹਿ ਤਾਲਾ ॥

The ankle-bells shake and the cymbals vibrate,

ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲਾ ॥

but those who have deception within wander lost like demons.

ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨ ਮੁਆ ॥

By destroying its hole, the snake is not killed.

ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀਆ ॥੩॥

God, who created you, knows everything. ||3||

ਪ੍ਰੰਅਰ ਤਾਪ ਗੇਰੀ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥

You worship fire and wear saffron colored robes.

ਅਪਦਾ ਕਾ ਮਾਰਿਆ ਗ੍ਰਿਹ ਤੇ ਨਸਤਾ ॥

Stung by your misfortune, you abandon your home.

ਦੇਸੁ ਛੋਡਿ ਪਰਦੇਸਹਿ ਧਾਇਆ ॥

Leaving your own country, you wander in foreign lands.

ਪੰਚ ਚੰਡਾਲ ਨਾਲੇ ਲੈ ਆਇਆ ॥੪॥

But you bring the five rejects with you. ||4||

ਕਾਨ ਫਰਾਇ ਹਿਰਾਏ ਟੁਕਾ ॥

You have split your ears, and now you steal crumbs.

ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਂਗੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਨ ਤੇ ਚੁਕਾ ॥

You beg from door to door, but you fail to be satisfied.

ਬਨਿਤਾ ਛੋਡਿ ਬਦ ਨਦਰਿ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥

You have abandoned your own wife, but now you sneak glances at other women.

ਵੇਸਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮਹਾ ਦੁਖਿਆਰੀ ॥੫॥

God is not found by wearing religious robes; you are utterly miserable! ||5||

ਬੋਲੈ ਨਾਹੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਮੋਨੀ ॥

He does not speak; he is on silence.

ਅੰਤਰਿ ਕਲਪ ਭਵਾਈਐ ਜੋਨੀ ॥

But he is filled with desire; he is made to wander in reincarnation.

ਅੰਨ ਤੇ ਰਹਤਾ ਦੁਖੁ ਦੇਹੀ ਸਹਤਾ ॥

Abstaining from food, his body suffers in pain.

ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ਵਿਆਪਿਆ ਮਮਤਾ ॥੬॥

He does not realize the Hukam of the Lord's Command; he is afflicted by possessiveness. ||6||

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥

Without the True Guru, no one has attained the supreme status.

ਪੂਛਹੁ ਸਗਲ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤੇ ॥

Go ahead and ask all the Vedas and the Simritees.

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਜਾਈ ॥

The self-willed manmukhs do useless deeds.

ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਘਰ ਠਉਰ ਨ ਠਾਈ ॥੭॥

They are like a house of sand, which cannot stand. ||7||

ਜਿਸ ਨੋ ਭਏ ਗੁੰਬੰਦ ਦਇਆਲਾ ॥

One unto whom the Lord of the Universe becomes Merciful,

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਤਿਨਿ ਬਾਧਿਓ ਪਾਲਾ ॥

sews the Word of the Guru's Shabad into his robes.

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਈ ਸੰਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

Out of millions, it is rare that such a Saint is seen.

ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਾਇਆ ॥੮॥

O Nanak, with him, we are carried across. ||8||

ਜੇ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਤਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥

If one has such good destiny, then the Blessed Vision of His Darshan is obtained.

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਭੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤਰਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੁਜਾ ॥੨॥

He saves himself, and carries across all his family as well. ||1||SECOND PAUSE||2||